

Pensioner og Bartpenge maanedlig og forud, ved hver Maanedes Begyndelse.

vedtoges eenstemmigt med 62 Stemmer.

4) § 2 saalydende:

Dødsfald eller Afgang i Maanedens Løb bevirker ikke Tilbagebetaling af nogen Deel af det forud oppebaarne Maanedsbetøb.

vedtoges eenstemmigt med 61 Stemmer.

5) Udvalgets Forslag til § 3:

At de Ord:

„saafremt Andet ikke i enkelte Tilfælde udtrykkeligt er bestemt, først“

maatte udgaae, og at der derimod i Paragrafhens Slutning tilføies:

„saafremt det ikke i enkelte Tilfælde udtrykkeligt bestemmes, at samme skal regnes fra et sildigere Tidspunkt“.

vedtoges eenstemmigt med 59 Stemmer.

6) § 3 med de nu vedtagne Forandringer saalydende:

Enhver ny Gage, Pension eller Bartpenge tager sin Begyndelse fra den 1ste i den næste Maaned efter den, i hvilken Udnævnelser, Afstedigelsen eller Dødsfaldet er skeet, saafremt det ikke i enkelte Tilfælde udtrykkeligt bestemmes, at samme skal regnes fra et sildigere Tidspunkt“.

vedtoges eenstemmigt med 63 Stemmer.

Man gif derpaa over til Lovudkastets §§ 4 og 5, hvortil Endringsforslagslisten indeholdt følgende Forslag til § 5.

Udvalgets Medlemmer (David, Monrad, J. E. Larsen, P. Pedersen, Dypermann, Lunde, Otterstrøm) antage derimod, at der vel ogsaa for Fremtiden bør kunne bevilges yderligere Gageforsbud, men at disse bør indskrænkes til et kvart Aars Gage, og bindes til strengere Betingelser, end i Lovudkastet er antaget. De foreslaae derfor følgende Redaction af § 5:

„Paa Gager kan, under særdeles og paatrængende Omstændigheder, gives Forsbud indtil et Beløb af et kvart Aars Gage, uden Sikkerhedsstillelse og rentefrit, imod at afdrages seneft i 2 Aar med $\frac{1}{2}$ maanedlig.

Den, der har faaet et saadant Forsbud, kan ei erholde noget nyt Forsbud, førend et Aar, efterat det ældre Forsbud er afbetalt.“

At Udvalgets øvrige Medlemmer (B. Christensen, Alberti, Steen, Broberg Jønger, Røe) foreslaaes som Endring i ovenstaaende Forslag, at efter: „Paa Gager kan“ indsættes: „kun i Tilfælde af uansøgt Forslyttelse“, istedetfor: „under særdeles paatrængende Omstændigheder“, som udgaaer.

Ordføreren: Ved den første Behandling, vil Thinget erindre, havde disse Paragraffer givet Anledning til en afvigende Mening mellem to lige Dele af Finantsudvalget; den ene Deel havde nemlig meent, at man slet ikke skulde gaae ind paa Forsbud paa Gager, medens den anden Deel havde meent, at man skulde give Forsbud under visse paatrængende Omstændigheder. Idet Finantsministeren udtalte sig over disse Kvartalsforsbud paa Gager, stod han meget paa, at de vare ganske nødvendige under visse Omstændigheder, og udtalte blandt Andet, at, naar en Embedsmand forflyttes, er det næsten umuligt for ham at overkomme de dermed forbundne Udgifter, med mindre han kunde faae et Forsbud paa sin Gage. Den Deel af Finantsudvalget, som havde troet, at man i det Hele skulde nægte Ret til at give Forsbud paa Gager, fandt, at denne Betragtningssmaaade var meget rigtig, og at de burde opgive deres Modstand, forsaavidt angik de Forsbud, som skulde sætte Embedsmænd istand til at overkomme de Udgifter, som vare forbundne med Forslyttelse. Det er det, som har givet Anledning til, at de Medlemmer, som først havde tænkt sig at ville foreslaae slet intet Forsbud at give, nu have stillet et Underendringsforslag til det, som de andre Medlemmer havde stillet fra Begyndelsen af. De andre Medlemmer vilde nemlig have, at Forsbud skulde kunne gives under særdeles og paatrængende Omstændigheder; men dette ubestemte Udtryk, har man ikke turdet gaae ind paa og er bleven staaende ved det mere bestemte, saa at der istedetfor „under særdeles og paatrængende Omstændigheder“ skulde sættes „kun i Tilfælde af uansøgt Forslyttelse“. § 5 foreslaager man saaledes at skulle falde ud; § 5 angaaer nemlig Forsbud paa Pensioner og Bartpenge. Det er alt, hvad Udvalget har at bemærke ved disse to Paragraffer.